

Melkman Henk Versluis is gestopt na 39 jaar een vertrouwd gezicht te zijn geweest in onze wijk. In 1971 kon hij de melkwijk van Arie Boef overnemen en die kans greep hij aan, temeer daar hij het als chef levensmiddelen in een supermarkt niet naar zijn zin had. Henk zelf was de zoon van een kruidenier bij wie het werken met mensen in het bloed zat. Hij heeft er nooit spijt van gehad en heeft zijn werk altijd met veel plezier en met een goed humeur gedaan. Herkenbaar aan zijn witte jasje stapte hij dagelijks in zijn melkwagen om naar zijn klanten te gaan. Weer of geen weer, de melkman kwam er door. Eén keer weet hij zich te herinneren dat hij absoluut niet kon omdat het door de ijzel spiegeld was. Gelukkig is hij bijna nooit ziek geweest.

Zoals gezegd: maar liefst 39 jaar heeft hij zijn beroep als melkman uitgeoefend. In het begin waren de klanten bijna huis aan huis. Er waren toen in Gouda wel 55 melkboeren. Later haalden veel mensen de melk bij de supermarkten. Het was daarom nodig het assortiment uit te breiden om zo toch een goede boterham te kunnen verdienen. Op het laatst had hij nog ongeveer 100 klanten. Met het sluiten van zijn bedrijf behoort het beroep van melkman nu voorgoed tot het verleden.

De klanten hadden een groot vertrouwen in hun melkman. Van menig huishouden had hij een sleutel, kon daardoor de boodschappen binnen zetten en de versproducten ook in de koelkast.

Hij was dan ook soms niet alleen melkman maar ook vertrouwenspersoon, boodschapper of hulpverlener. Henk vertelt: " Op een keer was een man gevallen en zijn vrouw kon hem niet omhoog krijgen. Op dat moment belde ik aan. De vrouw was zo in paniek dat ze vergat de deur open te doen. Ik ben toen door een openstaand raam naar binnen geklommen en heb zo toch kunnen helpen." Vaak werd hem gevraagd wat kaarten of brieven te posten van mensen die slecht ter been waren. Ook werd hij gebruikt als boodschapper tussen twee zussen. Een van de zussen had geen telefoon en ze woonden ook niet vlak bij elkaar. Gelukkig waren beiden klant van Henk en werden de zussen via hem van elkaars wel en wee op de hoogte gehouden. Meestal gebeurde dat met briefjes.

Dat hij geliefd was, kon je wel merken op de afscheidsreceptie in de Sint Janskerk. Ondanks het barre weer waren er meer dan honderd mensen op afgekomen. Hij kreeg van zijn klanten cadeaus. Ook werd hem een reis aangeboden. Die hoopt hij in februari a.s. samen met zijn vrouw te gaan maken. Ze gaan dan naar Oostenrijk. Helemaal gestopt met werken is hij nog niet; bedrijfsmatig blijft hij nog wat bezig bij een collega in Gouderak.

Bijzonder is tenslotte dat er vier klanten zijn waar hij alle jaren aan de deur is geweest. Bij ons is hij al de 35 jaren die wij in de wijk wonen onze melkman geweest. Een vertrouwde verschijning die we zullen missen.

